

Τὴν 12-08-2018 ΕΣΠΕΡΑΣ.

Ψάλλεται ὁ Ἑσπερινὸς τῆς 13-08-2018.

† Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου τοῦ
Ὁμολογητοῦ. Ἡ ἀπόδοσις τῆς Ἑορτῆς.

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε,
νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ
Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν
ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσει δέρριν, ὁ
στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ
περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνουσι πεδία εἰς τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὁριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἱλαρῶναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ὥς ἐφύτευσας.

Εκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ορη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Εποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Εθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Κύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ανέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Εξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἐρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Εκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σέ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ανοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Αντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Εξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ο ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Εκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν·

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: **Ε**ν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**ύριε, ἐλέησον. [καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἵτηση]

Υπὲρ τῆς ἁνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου,

εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς πόλεως (Μονῆς, Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς

σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**οὶ, Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ὅ**τι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: **Α**μήν.

*Εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς' καὶ ψάλλομεν
Σπικηρὰ Ἰδιόμελα δ' δευτεροῦντες τὰ δύο πρῶτα.*

^ΓΗχος ^βλ^τος ^βλ^γ ^Bχ⁶ ⁶λ⁶ Κυ ρι ε ε κε κρα ζα προς σε ει
σα κου σο ον μου ⁶λ⁶ ει σα κου σον μου Κυ ρι ι ε
^BΚυ ρι ε ε κε κρα ζα προς σε ει σα κου σον
μου ⁶λ⁶ προ σχες τη φω νη της δε η σε ω ως
μου εν τω κε κρα γε ναι με προς σε ει σα κου
σον μου Κυ ρι ε ⁶λ⁶
^B⁶λ⁶ Κα τευ θυν θη η τω η προ σευ χη μου ^Δλ^Π
ως θυ μι α μα ε νω πι ο ον σου επαρ σεις
των χει ρων μου θυ σι α εσπε ρι νη ^Δλ^Π ει σα
κου σον μου Κυ ρι ε ⁶λ⁶
^Γχ⁶ ⁶λ⁶ Ε αν α νο μι αις πα ρα τη ρη

σης Κυ ρι ε Κυ ρι ε ⁶ λ τις υ ποστησε
⁶ λ ⁶ ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμος ε
 στιν ⁶ λ

Πρὸ τοῦ σοῦ Σταυροῦ Κύριε, ὅρος οὐρανὸν
 ἐμιμεῖτο, νεφέλη ὡς σκηνὴ ἐφηπλοῦτο· Σοῦ
 μεταμορφουμένου, ὑπὸ Πατρὸς δὲ
 μαρτυρουμένου, παρῆν ὁ Πέτρος σὺν Ἰακώβῳ
 καὶ Ἰωάννῃ, ὡς μέλλοντες συνεῖναί σοι, καὶ ἐν
 τῷ καιρῷ τῆς παραδόσεώς σου, ἵνα
 θεωρήσαντες τὰ θαυμάσιά σου, μὴ δειλιάσωσι
 τὰ παθήματά σου, ἃ προσκυνῆσαι ἡμᾶς, ἐν
 εἰρήνῃ καταξιώσον, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

^M
⁶ λ **Π**ρο του Σταυ ρου σου ου ου Κυ ρι ι
 ε ε ⁶ λ ο ρος ου ρα νο ο ον ε ε μι ι
 ι μει ει ει ει ει το ^Δ νε φε λη ως σκη η
 νη η η ε ε ε φη πλου ου ου ου ου το ^π 9

σου με τα μο ο ορ φου με ε ε νου ^Δ υ πο
 Πα τρο ο ος δε ε μαρ τυ υ ρου με ε ε ε
 νου ^π πα ρην ο Πε ε τρος συν Ι α κω βω και
 Ι ω ω α α α α αν νη ^π ως μελ λον τες
 συ συ ναι αι σοι ^Δ και εν τω και ρω τη ης πα
 α ρα δο ο σε ω ω ω ως σου ^π ι να θε
 ω ρη σα αν τες τα θ αυ μα α α α σι ι
 α α α σου μη δει λι α σω σι ι ι τα α
 πα θη η η μα τα α α σου ^π α προ σκυ
 νη η η η η σαι η η μας εν ει ρη η νη
 κα τα α ζι ω ω σο ον ^Δ δι α το με ε ε

γα σου ου ε λε ε ο ος
 νε κεν του ο νο μα τος σου υ
 πε μει να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν
 η ψυ χη μου εις τον λο γον σου ηλ πι
 σεν η ψυ χη ημου ε πι τον Κυ ριον

Πρὸ τοῦ σοῦ Σταυροῦ Κύριε, ὅρος οὐρανὸν
 ἐμιμεῖτο, νεφέλη ὥς σκηνὴ ἐφηπλοῦτο· Σοῦ
 μεταμορφουμένου, ὑπὸ Πατρὸς δὲ
 μαρτυρουμένου, παρῆν ὁ Πέτρος σὺν Ἰακώβῳ
 καὶ Ἰωάννῃ, ὥς μέλλοντες συνεῖναί σοι, καὶ ἐν
 τῷ καιρῷ τῆς παραδόσεώς σου, ἵνα
 θεωρήσαντες τὰ θαυμάσιά σου, μὴ δειλιάσωσι
 τὰ παθήματά σου, ἃ προσκυνῆσαι ἡμᾶς, ἐν
 εἰρήνῃ καταξιώσον, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Προ του Σταυ ρου σου ου ου Κυ ρι ι
 ε ε ο ρος ου ρα νο ο ον ε ε μι ι

1 μεις εἰς εἰς εἰς το ^Δνε φεληως σκηνη
 νη η η ε ε ε φη πλου ου ου ου το ^π₉
 σου με τα μο ο ορ φου με ε ε νου ^Δυ πο
 Πα τρο ο ος δε ε μαρ τυ υ ρου με ε ε ε
 νου ^π₉ πα ρην ο Πε ε τρος συν Ι α κω βω και
 Ι ω ω α α α αν νη ^π₉ ως με λλον τες
 συ συ ναι αι σοι ^Δκαι εν τω και ρω τη ης πα
 α ρα δο ο σε ω ω ω ως σου ^π₉ ι να θε
 ω ρη σα αν τες τα θ αυ μα α α α σι ι
 α α α σου μη δει λι α σω σι ι ι τα α
 πα θη η η μα τα α α σου ^π₉ α προ σκυ

νη η η η η σαι η η μας εν ει ρη η νη
 κα τα α ζι ω ω σο ον ^Δ δι α το με ε ε
 γα σου ου ε λε ε ο ος
^{χ^ΓΜ}
⁶ ^λ ^Α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ
^Μ
⁶ ^λ α πο φυ λα κης πρω ι ας ^{χ^ΓΒ} ⁶ ^λ ελ πι
 σα τω Ισ ρα ηλ ε πι τον Κυ ρι ον ⁶ ^λ

Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε, παραλαβὼν
 τοὺς Μαθητὰς εἰς ὄρος ὑψηλόν, μετεμορφώθης
 ἔμπροσθεν αὐτῶν, ἀκτίσι δυνάμεως
 καταυγάζων αὐτούς, ἔνθεν φιланθρωπία,
 ἐκεῖθεν ἐξουσία, δεῖξαι βουλόμενος τῆς
 Ἀναστάσεως τὴν λαμπρότητα, ἧς καὶ ἡμᾶς ὁ
 Θεός, ἐν εἰρήνῃ καταξίωσον, ὡς ἐλεήμων καὶ
 φιλάνθρωπος.

⁶ ^λ ^Προ του σταυ ρου σου ου ου Κυ ρι ι ε ⁶ ^λ

πα ρα λα βων του ους μα θη η τας ^Δ εις ο ο
 ρος υ ψη η λον ^{γ'} με τε μορ φω θης ε εμ
 προ σθε εν α αυ των ^π α κτισι δυ να με ε ως
 κα α τα αυ γα α α ζωων α αυ τους ^π εν θεν
 φι λαν θρω ω πι ι ι α ε ε ε κει ει θεν
 ε ε ζου σι ι ι α ^π δει ζαι βου λο με ε νος ^π
 της Α να στα σε ω ω ως τη ην λαμ προ ο ο
 ο τη η η τα ^π ης και η μα α α ας ο Θε
 ε ος ^Δ εν ει ρη η η νη κα τα α ξι ω
 ω σον ^Δ ως ε λε η η μων και φι ι λαν
 θρω ω πο ος

^M
⁶λ ⁶Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε
λε ος ⁶λ και πολ λη παρ αυ τω λυ υ τρω σις ⁶λ
και αυ τος λυ τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ ⁶λ
^B
εκ πα σων των α νο μι ων αυτου ⁶λ

Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε, παραλαβὼν
τοὺς Μαθητὰς εἰς ὄρος ὑψηλόν, μετεμορφώθης
ἔμπροσθεν αὐτῶν, ἀκτίσι δυνάμεως
καταυγάζων αὐτούς, ἔνθεν φιланθρωπία,
ἐκεῖθεν ἐξουσία, δεῖξαι βουλόμενος τῆς
Ἀναστάσεως τὴν λαμπρότητα, ἧς καὶ ἡμᾶς ὁ
Θεός, ἐν εἰρήνῃ καταξιώσον, ὡς ἐλεήμων καὶ
φιλόανθρωπος.

⁶λ ⁶Προ του σταυ ρου σου ου ου Κυ ρι ι ε ⁶λ
πα ρα λα βων του ους μα θη η τας ^Δλ εις ο ο
ρος υ ψη η λον ^{γ'}λ με τε μορ φω θης ε εμ

προ σθεεν α αυτων^π α κτισι δυ να με ε ως
 κα α τα αυ γα α α ζωων α αυ τους^π εν θεν
 φι λαν θρωω πι ι ι α ε ε ε κει ει θεν
 ε εξου σι ι ι α^π δει ζαι βου λο με ε νος^π
 της Α να στα σε ω ω ως τη ην λαμ προ ο ο
 ο τη η η τα^π ης και η μα α α ας ο Θε
 ε ος^Δ εν ει ρη η η νη κα τα α ζι ω
 ω σον^Δ ως ε λε η η μων και φι ι λαν
 θρωω πο ος

6
λ

χ^Μ
 6 λ **Δ**ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα
 ε θνη^Β 6 λ ε παι νε σα τε αυ το ον παν τες οι

λ α ο ι

6
λ

Εἰς ὄρος ὑψηλὸν μεταμορφωθείς ὁ Σωτήρ, τοὺς κορυφαίους ἔχων τῶν Μαθητῶν, ἐνδόξως ἐξέλαμψας, δηλῶν, ὅτι οἱ τῷ ὕψει τῶν ἀρετῶν διαπρέψαντες, καὶ τῆς ἐνθέου δόξης ἀξιωθήσονται. Συλλαλοῦντες δὲ τῷ Χριστῷ, Μωϋσῆς καὶ Ἡλίας ἐδείκνυνον, ὅτι ζώντων καὶ νεκρῶν κυριεύει, καὶ ὁ πάλαι διὰ νόμου, καὶ Προφητῶν λαλήσας ὑπῆρχε Θεός, ᾧ καὶ φωνὴ τοῦ Πατρός, ἐκ νεφέλης φωτεινῆς, ἐμαρτύρει λέγουσα· Αὐτοῦ ἀκούετε, τοῦ διὰ Σταυροῦ τόν, Ἄδην σκυλεύσαντος, καὶ νεκροῖς δωρουμένου, ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Εἰς ὁ ο ρ ο ς υ ψ η η λ ο ν ἡ με τα μο ρ
φ ω θ ει ει ει ς ο Σ ω ω τη ρ ἁ το υ ς κο ρ υ φ αι ο υ ς
ε χ ω ν τ ω ν μα θ η τ ω ν εν δο ξ ω ω ς ε ε ξε ε
ε λα α α α μ ψ α ς π δη λ ω ν ο τι ο ι τ ω υ

ψει των α ρε των δι α α α πρε ψααν τες⁶
 και της εν Θε ου δο ξης α ξι ι ω ω θη η
 η σο ο ο ονται^π συλ λα λουντες δε τω Χρι
 ι στω^Δ Μω υ σης και Η η λι ι ι ας⁶ ε
 δει κνυ υ ον^Δ ο ο ο τι ι ζω ω ων των^Δ
 και νε ε κρω ω ων κυ υ ρι ε ε ευ ει^π και
 ο πα λαι δι α νο ο μου^π και Προ φη των λα
 λη η η η σα ας υ πη η η η ρ χε Θε ε ος
^π ω και φω νη η η η του Πα α τρος^Δ εκ νε
 φε ε λης φω τει ει νης^Δ ε μαρ τυ υ ρει
 ει λε ε ε γου ου ου σα^Δ αυ του α α

α κου ε ε τε του δι α σταυ ρου τον Α δην

σκυ υ υ λευ σα αν το ς και νε κρο ις δω ρου με

νου ζω η η η ν τη ν αι αι ω νι ι ο ο ν

χ^M 6 λ 0 τι ε κρα ται ω θη το ε λε

ος αυ του εφ η μας και η α λη θει

α του Κυ ρι ου με ε νει εις τον αι

ω ω ω να

Ὁ ρος τὸ ποτὲ ζοφῶδες καὶ καπνῶδες, νῦν τίμιον καὶ ἅγιόν ἐστιν, ἐν ᾧ οἱ πόδες σου ἔστησαν Κύριε· πρὸ αἰώνων γὰρ κεκαλυμμένον μυστήριον, ἐπ' ἐσχάτων ἐφανερώσεν ἡ φρικτὴ σου Μεταμόρφωσις, Πέτρῳ Ἰωάννῃ καὶ Ἰακώβῳ, οἵτινες τὴν ἀκτῖνα τοῦ προσώπου σου μὴ φέροντες, καὶ τὴν λαμπρότητα τῶν χιτῶνων σου, ἐπὶ πρόσωπον, εἰς γῆν κατεβαρύνοντο, οἱ

καὶ τῇ ἐκστάσει συνεχόμενοι, ἐθαύμαζον
 βλέποντες, Μωϋσῆν καὶ Ἡλίαν συλλαλοῦντάς
 σοι τὰ μέλλοντα συμβαίνειν σοι, καὶ φωνὴ ἐκ
 τοῦ Πατρὸς, ἐμαρτύρει λέγουσα· Οὗτός ἐστιν ὁ
 Υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα, αὐτοῦ
 ἀκούετε, ὅς τις καὶ δωρεῖται τῷ κόσμῳ τὸ μέγα
 ἔλεος.

ὁ ρος το πο ο τε ζο φω δε ες και
 αι κα απνω ω ω δες νυν τι μι ον και Α
 α γι ον ε ε στιν εν ω οι πο δες
 σου ε στη η σααν Κυ υ υ ρι ι ι ι ε
 προ αι ω νων γαρ κε κα λυμ με ε ε ε
 νο ον μυ στη η η η ρι ι ι ον επ
 ε σχα των ε φα νε ρω ω σεν η φρι κτη
 η σου ου με τα μο ορ φω ω σις Πε τρω Ι ω

α α αν νη η και Ι ι α κω ω ω βω ^ποι
 τινες την α κτι να του προ σω που σου μη η
 η φε ρο ο ν τες ⁶ και την λα μ προ τη τα των χι
 τω ν ω ω ν σου ⁶ ε πι προ σω ω πον εις γην κα τε
 βα ρυ υ υ υ νο ο ο ν το ^Δ οι και τη εκ στα
 σει συ νε ε ε χο με ε νοι ⁶ ε θα αυ μα α
 ζον ^Δ βλε πο ο ν τες Μω υ σην και Η η λι ι ι
 αν ⁶ συ λ λα λουν τας σοι τα με ε λ λ ο ν τα α συ
 υ μ β αι αι νει ει ει ει ν σοι ^π και φω νη ε εκ
 του Πα α τ ρ ος ^Δ ε μα ρ τυ υ ρ ει ει λε ε ε
 γου ου ου σα ^Δ ου τος ε στιν ο Υι ος μου ο

ο α γ α π η η τ ο ς ε ν ω ε ε δ ο ο ο ο
κ η η η σ α α υ τ ο υ ο υ α κ ο υ ο υ ε ε
τ ε ο ς τ ι ς κ α ι δ ω ρ ε ι τ α ι τ ω ω κ ο ο ο σ μ ω
τ ο ο ο ο μ ε γ α α ε λ ε ε ο ο ς

Δόξα... Καὶ νῦν... Ὕψος πλ. β'.

χ π Π
 π μ ε ε Δ $\omicron$ $\omicron$ $\omicron$ ξ α Π α τ ρ ι ι ι κ α ι
 α ι Υ ι ω Δ ϕ κ α ι A γ ι ι ω Π ν ϵ υ μ α α
 α τ ι π

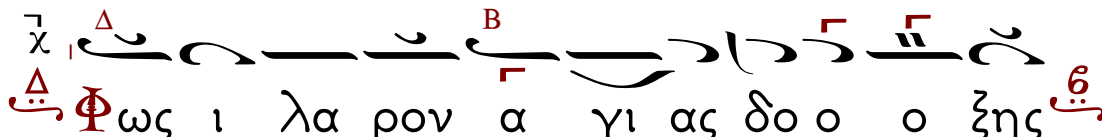
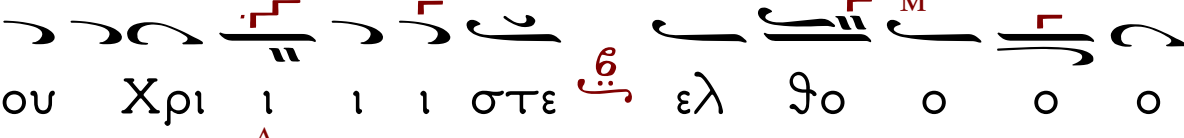
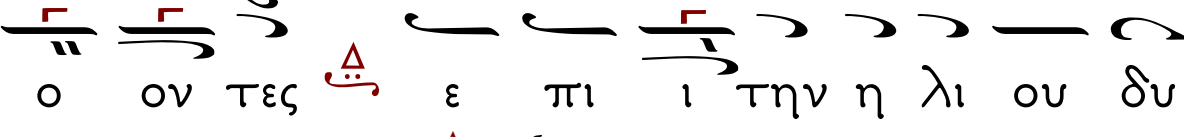
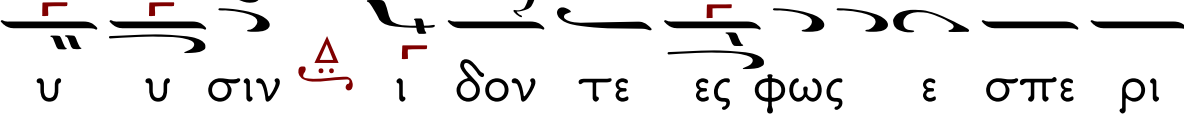
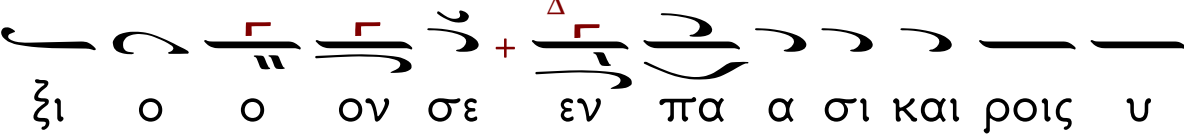
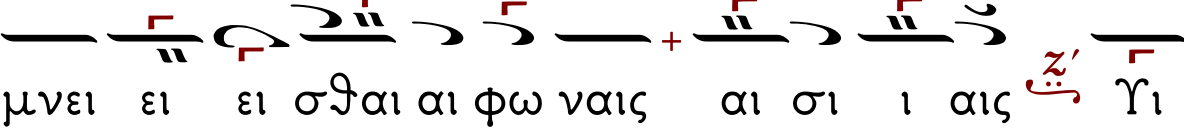
καὶ αὖτις καὶ αὖτις καὶ εἰς τοὺς αἰ
αἰ ὧ ὧ ὧ νας τῶν αἰ ὧ ὧ νων α α α α
μην

Προ τυ πων την Α να α α α στα α
 α σιν Ἀ την σην Χρι στε ε ο Θε ε ε ε ος
 το τε ε πα α α ρα α α λα αμ βα α α
 νεις Δ τους τρει εις σου ου μα θη η τας Πε ε τρον
 και Ι α α κω βο ον και αι αι Ι ι ι ω ω
 α α αν νην Δ εν τω Θα βω ω ω ρ α
 α νε ε ελ θων Σου δε Σω τη ηρ με τα α
 μο ο ορ φου ου με ε ε νου Δ το Θα βω ρι
 ον ο ο ρο ο ος γ' ἤ φω τι ι ε σκε
 ε πε ε ε το π οι Μα θη ται σου ου Λο
 γε Δ ε ε ρρι ι ψ αν ε α αυ τους εν τω ε δα

α φει τη η η ης γης Δ μη φε ε ρο ον τες ο
 ο ραν Δ την α θε ε α το ον μο ο ορ
 φην π Αγ γε λοι οι δι ι ι η η κο ο ο
 νουν Δ φο βω ω και τρο ο' ο μω ω π ου
 ρα νοι ε ε ε ε ε φρι ι ζα α α α
 α α α α α αν χ γη η η ε τρο ο μα
 α α α ξεν π ο ρω ων τε ες ε πι ι γης της
 δο ο ξη ης τον Κυ υ υ ρι ι ι ι ο ο ο
 ο ο ον Δ

Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρόν.

ᾠχος Δι

 Φως ἰ λα ρον α γι ας δο ο ο ζης
α θα α να α του Πα τρος ου ρα νι
 ι ι ου α γι ου μα καρος Ι η σου
 ου Χρι ι ι ι στε ελ θο ο ο ο
 ο ον τες ε πι ι την η λι ου δυ
 υ υ σιν ι δον τε ες φως ε σπε ρι
νον υ μνου ου μεν Πα τε ε ρα Υι ο ον
 και α α γι ο ον Πνε ευ μα Θε ο ον α
 ζι ο ο ον σε εν πα α σι και ρις υ
 μνει ει ει σθαι αι φω ναις αι σι ι αις Υι

ε ε Θε ε ε ου ου ^Δ ζω η η η η η η η ν
 ο ο δι ι δου ους ⁶ δι ο ο ο ο ο ο κο
 ο σμος ^{ζ'} σε ε ε δο ο ζα α α λει ει ^Δ

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας.
Προκείμενον.

ᾠχος πλδ Νη

δοῦ δὴ εὐλογεῖς ἐπὶ τὸν Κυ
ριὸν πάντες οἱ δούουλοι Κυρίου (Δίς)

Στίχ. Οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς
οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.

Τὸ τρίτον. δοῦ δὴ εὐλογεῖς ἐπὶ
τὸν Κυριὸν πάντες οἱ δούουλοι Κυρι
ου ου ου ου ου

Εἵπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἵπωμεν.

Κύριε, ἐλέησον (ἅπαξ).

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον (ἅπαξ).

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (κώμη, πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ

ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ αἰοδίμων κτιόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, φαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον (ἅπαξ).

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Προεστὼς ἡ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀμήν. **Κ**αταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς

τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ

Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ

παραθώμεθα.

Κοὶ, Κύριε.

Ὁτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ειρήνη παῖσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Κοὶ, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ καταβάς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλὰς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένους; οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιοῦσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργίας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων

πονηρῶν.

Εἵη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου
εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ
τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Εἰς τὸν Σπῆχον, ψάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα ταῦτα.
ᾠχος α'.

Ο πάλαι τῷ Μωσεῖ συλλαλήσας, ἐπὶ τοῦ ὄρους Σινᾶ διὰ συμβόλων. Ἐγὼ εἰμι, λέγων ὁ ὼν, σήμερον ἐπ' ὄρος Θαβώρ, μεταμορφωθείς ἐπὶ τῶν μαθητῶν, ἔδειξε τὸ ἀρχέτυπον κάλλος τῆς εἰκόνος, ἐν ἑαυτῷ τὴν ἀνθρωπίνην, ἀναλαβοῦσαν οὐσίαν, καὶ τῆς τοιαύτης χάριτος, μάρτυρας παραστησάμενος Μωϋσῆν καὶ Ἡλίαν, κοινωνοὺς ἐποιεῖτο τῆς εὐφροσύνης, προμηνύοντας τὴν ἔνδοξον διὰ Σταυροῦ, καὶ σωτήριον Ἀνάστασιν.

ᾠχος 4 Πα

Ο πα λαι τω Μωσει συλλα λη η η σασε
πι του ο ρους Σι να δι α συυμ βο ο λων
Ε ε γω ει ει μι λε ε ε γων ο Ων ση
με ρον επ ο ο ο ρος Θα α βωρ με τα μορ
φω θεις ε πι τω ων μα θη των ε δει ζε το αρ

χε τυ πον καλ λος της ει ει κο ο νος ^χ εν ε
 αυ τω την αν θρω πι νην α να λα α βου ου
 ου ου σα αν ου σι ι ι αν ^π και της τοι
 αυ της χα ρι τος μαρ τυ ρας πα ρα στη σα με
 νος Μω υ σην και Η η λι ι αν ^χ κοι νω νους
 ε ποι ει ει ει ει το ο ο της ε ευ φρο συ υ
 υ νης ^π προ μη νυ ον τας την εν δο ζον
 δι ι α Σταυ ρου και σω τη η ρι ον Α να α
 α α στα α α σιν ^π

Στίχ. **Γ**οὶ εἰσιν οἱ οὐρανοί, καὶ σὴ ἐστὶν ἡ γῆ.

μι ι ι αν ^πο θε ο πα τωρ Δαυ ιδ ^η
 πορ ρω θεν προς ευ φρο συ νην συγ κα λει ται αι
 τη ην κτι ι σιν ^η και προ φη τι κω ω ω ως
 α α να κρα α α ζει ^πΘα βωρ και Ερ μων
 εν τω ο νο μα τισου α γαλ λι ι α α α
 σο ο ον ται ^πεν του τω γαρ ε πι βας τω
 ο ρει Σω τηρ με τα των μα θη η των σου ^η
 την α μαυ ρω θει σαν εν Α δαμ φυ υ σιν με
 τα μορ φω θεις α πα στρα ψαι πα α
 λιν πε ποι οι οι η η η κας ^πμε τα στοι
 χει ω ω ω σας αυ την ^η εις την σην της Θε

ο ο τη η τος δο ο ζαν τε και λαμπρο
ο ο τη η η τα ^πδι ο βο ω ω
μεεν σοι ^η Δη μι ουρ γε του παν το ος Κυ υ
ρι ε δο ο ο ο ο ζα α α σοι ^π

Στίχ. Θαβὼρ καὶ Ἑρμῶν ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται.

Τὸ ἄσχετον τῆς σῆς φωτοχυσίας, καὶ ἀπρόσιτον τῆς Θεότητος, θεασάμενοι τῶν Ἀποστόλων οἱ πρόκριτοι, ἐπὶ τοῦ ὄρους τῆς Μεταμορφώσεως, ἄναρχε Χριστέ, τὴν θείαν ἡλλοιώθησαν ἑκστασιν, καὶ νεφέλῃ περιλαμφθέντες φωτεινῇ, φωνῆς ἤκουον Πατρικῆς, βεβαιούσης τὸ μυστήριον τῆς σῆς ἐνανθρωπήσεως, ὅτι εἷς ὑπάρχεις καὶ μετὰ σάρκωσιν, Υἱὸς μονογενὴς καὶ Σωτὴρ τοῦ κόσμου.

^π^η ^χΘα βωρ και Ερ μων εν τω ο νο μα τι

σου α γαλ λι α α σο ο ον ται π
q

π
q Το α σχε τον της σης φω το χυ υ σι ι ι

ας π
q και α προ σι τον της Θε ο ο τη η

τος π
q θε α σα με νοι των Α πο στο λων οι

προ ο κρι ι τοι οι π
q ε πι του ο ρους της Με τα

μορ φω σε ως α ναρ χε ε ε ε Χρι ι ι στε

π
q την θει αν η λ λοι ω θη σαν εκ στα α σιν π
q και

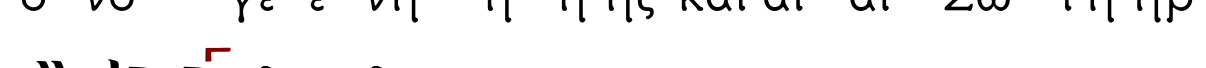
νε φε λη πε ρι λα μ φ θ εν τε ες φω τει νη π
q φω

νη ης η η κου ον Πα τρι ι κης π
q βε βαι ου

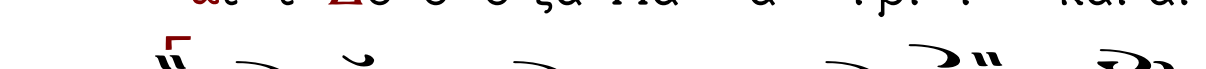
σης το μυ στη η ρι ι ον της σης ε

ναν θρω πη η η η σε ε ε ως π
q ο τι

 εις υ παρχεις και με τα σαρκωωσιν ^πγ Υι ος μο

 ο νο γε ε νη η η ης και αι αι Σω τη ηρ

 του κο ο ο σμου ^πγ

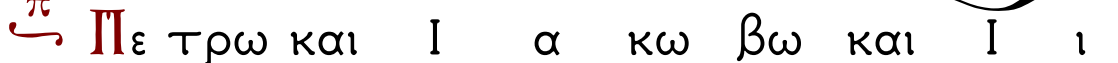
Εἰς τὸν Στίχον. Δόξα. Καὶ νῦν. Ἦχος ^λπ Πά.

^πχ ^Π
^π
 αι Υι ι ω ^Δ
 μα α α τι ^π

^π

 αι ω ω ω νας των αι ω ω ω νων α α α

 μην ^π

^π
 Πε τρω και Ι α κω βω και Ι ι

ω α α α αν νη ^π τοις προ κρι ι τοις μα
 α θη ταις σου ου Κυ υ ρι ι ι ι ε ση με ρον
 υ πε ε ε ε δει ει ει ει ζας εν τω ο ο ρει
 ει τω Θα α βωρ ^Δ την δο ξαν της θε ι κη η
 ης σου ου μο ο ο ρ φης ^π ε βλε πο ον γαρ
 τα ι μα α α τι ι α α α σου ^Δ α α στρα
 α ψαν τα α α α ως το ο φως ^Δ και το προ σω
 πον σου υ πε ε ε ρ τον η η λι ι ι ι
 ον ^π και μη φε ρον τε ες ο ο ρ αν ^Δ το α
 στε κ τον της σης ελ λα α α α μ ψε ε ε ε ως
^Δ εις γη ην κα τε ε πι ι ι π τον ^π μη

δο λως α τε νι σαι ι σχυ υ υ ο ο ο
ον τες ^γ φω νης γαρ η κου ον μαρ τυ ρου ου
σης α α νω ω ω θεν ^π Ου τος ε ε στιν
ο Υι ος μου ο α α γα α πη η η η τος
^Δ ο ελ θων εις τον κο ο σμον σω ω σαι αι τον α
α αν θρω ω ω πο ο ο ο ο ο ον ^Δ

ΙΕΡΕΥΣ: **Ν**ῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἤτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

**ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ
ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.**

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἔταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Εκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὥς νεκροὺς αἰῶνος καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου ἐν ἐμοὶ ἔταράχθη ἡ καρδία μου.

Εμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὥς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Λακουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοι ἤλπισα·

Γνώρισόν μοι Κύριε, ὁδὸν ἐν ἣ πορεύσομαι ὅτι πρὸς σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου.

Εξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου Κύριε πρὸς σέ κατέφυγον. δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου·

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου Κύριε ζήσεις με·

Εν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ εὐθὺς ψάλλομεν·

ᾠχος δὲ Δι

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν

ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο

μα τι Κυ ρι ου

Στίχος 1. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ὡς ἄνω)

Στίχος 2. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν

ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο

μα τι Κυ ρι ου

Στίχος 3. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὡς ἄνω)

Ἀπολυτίκιον.

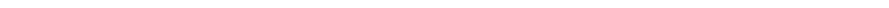
Ἦχος δὲ Δι

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῇ Θεοτοκῷ ἐκτενωσὺν προσ
δραμώμεν ἁμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοὶ καὶ
προσπεσώμεν ἐν μετάνοιᾳ κρᾶζοντες
ἐκ βάθους ψυχῆς. Δεσποινά βοήθησον
ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνίσθαι σπένδον ἅ
πολλυμέθῃ ὑποπλήθους πταισμάτων
μη ἀποστρέψῃς σου δούλους κενούς σε
γάρ καὶ μονήν ἐλπίδα κέκτημεθα.

Δόξα.

Τὸ αὐτό ἢ τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ,
ἐν ᾧ ἡ Παράκλησις ψάλλεται.

 και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

τῶν αἰωνῶν ἀμην. 6.

⁶ Οὐ σὶ ὠ πῆ σω μέν πο τέ Θε ο το κε

 ταςδυ να στειαςσου λα λειν οι α να ξι οι ^{9.} ει

μη γαρ συ προ ι στα σο πρε σβευ ου σα

τις η μας ερ ρυ σα το εκ το σου των κιν δυ

νων τις δε δι ε φυ λα ζεν ε ως νυν ε λευ θε

 ρους ⁶/₈

σου ς γαρ δου λους σω ζεις α ει εκ παν τοι

ων δε νω ω ων

Ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα.

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα· ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ιδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ακουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Απόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ Σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Εἶτα ψάλλομεν τὰς Ὁδὰς τοῦ Κανόνος.

Ὁδὴ α'.

Ἀρματηλάτην Φαραὼν.

ᾠχος πλὴ Νη — Γα

χ̣ Γ Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας Γ

Γ Ν Των λυ πη ρων ε πα γω γαι χει μα ζου σι

+ Γ Π Ν την τα πει νη ην μου ψυ χην Γ και συμ φο ρων

+ Γ νε φη την ε μην καλυ πτου σι Γ καρ δι αν

Δ Β Δ Θε ο νυμ φευ τε Γ αλλ η φως τε το κυι υι α το

Μ Γ θει ον και προ αι ω νι ον Γ λαμ ψον μοι το

φως το χαρ μο συ νον Γ

Γ Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον

ἡ μας ^Γ
^Γ ^N
^Γ ^Γ
⁺ ⁺
^Γ   ⁺
^N
^Δ
^Γ
^Γ
^Γ
^Γ
^Γ
^Γ
⁺
^Γ

σην σκεπην ο λο ψυχως εδραμον και γο
 νυ κλινω Δεσποινα και θρηνω και στεναζω
 μη με παριδης τον αθλιον των χριστιανων
 καταφυγιον και
 και νυν και αι και εις τους αιωνας
 των αιωνων αμην
 Ουσιωπησω του βοαντρανωτα
 τατα μεγαλειαιατασα ειμη γαρ συ
 Κορη παν τοτε προιστασο υπερ ε
 μου πρεσβευουσα τω Υιω και Θεω σου
 τις εκ του σου του με κλυδωνος και δεινων

κιν δυνωνερ ρυσα το ^ΓΔ

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

Οὐρανίας ἀψίδος.

^ΓΔ ^ΓΥ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω

σον η μας ^ΓΔ ^ΜΓ

^ΓΔ ^ΑΑ πο ρη σας εκ παν των ο δυ νη ρως κρα

ζω σοι ^ΓΔ προ φθα σον θερ μη προ στα σι α ^ΧΛ

και σην βο η θει αν δος μοι τω δου λω σου ^ΝΔ ^Πτω

τα πει νω και α θλι ω ^ΓΔ τω την σην αν τι

λη ψιν ^Γ+ ε πι ζη του ουν τι θερ μως ^ΓΔ

^ΓΔ ^ΥΥ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας ^ΓΔ

^Μ ^Γ
 Θαν μα στω σας ον τως νυν επ ε μοι
 Δε σποι να ^Γ τας ευ ερ γε σι ας σου Κο ρη
^Ν ^Π
^Χ και τα ε λε η σου ο θεν δο ξα ζω σε ^Δ και
^Γ
 α νυ μνω και γε ραι ρω ^Γ την πολ λην και α
 μετρον κη δε μο νι ι α αν σου ^Γ
^Γ ^Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω
 Πνευ μα τι ^Γ
^Μ ^Γ ^Π ^Ν
^Γ ^Κ α ται γις με χει μα α ζει των συμ φο ρων
 Δε σποι να ^Γ και των λυ πη ρων τρι κυ μι
 αι κα τα πον τι ζου σιν ^Γ αλ λα προ φθα σα
^Ν ^Π ^Γ
 σα ^Δ χει ρα μοι δος βο η θει ας ^Γ η θερ μη

ὡς ἀρ ρη κτον τειχος και προ ο στασι αν
 ἐπι ι ι βλε ε ε ψον εν ευ με
 νει α πα νυ μνη τε Θε ο το ο κε ε πι
 την ε μην χα λε πην του σω μα τος κα κω σιν
 και ι α σαι της ψυ χης μου το αλ γο ο ο
 ος

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ Χορός ἐν ἐκάστη δεήσει ψάλλει τὸ Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Κάθισμα.

Ἦχος Ἀ Δι

Ἰ^Γ ^M ^Δ
Π^Δρε σβει α θερ μη ^Δ και τει χος α προ
σμα χη τον ^Δ ε λε ους πη γη του κο σμου ^B
κα τα φυ γιον ⁶ εκ τε νως βο ω μεν σοι Θε ^Δ
ο το κε Δε σποι να προ φθα σον ^Δ και εκ κιν
δυ νων λυ τρωσαι η μας ^{N Γ ρ} η μο νη τα χε
ως προ στα τευ ου σα ^Γ

Ωη δ'.

Σύ μου ἰσχύς Κύριε.

Ἰηχος λ᾿ ᾠ — Γα²

χ Γ
 Γ Υ π ϵ ρ α γ ι α Θ ϵ $\omicron$ τ $\omicron$ κ ϵ σ ω ω σ $\omicron$ ν

η μας
και που λοιπον αλληνη ευρησω αν τιλη

ψιν ^Γ που προ σφυ γω ^κ που δε και σω θη σο

του βι ι ου ^π και ζα λαις οι μοι κλο νου με νος ^ρ

εις σε μο νην ελ πι ζω και θαρ ρω και καυ

 χω μαι και προσ τρε χω τη σκεπη σου σω σον

με. ρ

^Γ
^Γ Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον
 η μας ^Γ
^{Μ Ν Γ}
^Γ Τον πο τα μον τον γλυ κε ρον του ε λε
 ους σου ^Γ τον πλου σι αις ^Χ δω ρε αις δρο σι
 σαν τα την πα να θλι ι αν και τα πει νην ^Π ^Γ πα
 να γνε ^Γ ψυ χη ην μου ^Π ^π των συμ φο ρων και των
 θλι ψεων ^Γ ^Π κα μι νω φλο γι σθει σαν ^Γ με γα
 λυ νω κη ρυτ τω ^Χ και προσ τρε χω τη σκε πη
 σου σω σον με ^Γ ^Γ
^Γ
^Γ Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω
 Πνευ μα τι ^Γ

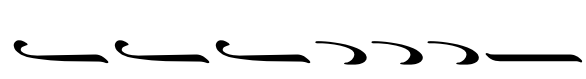
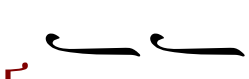
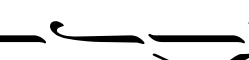
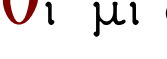
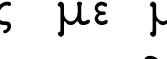
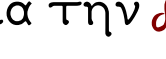
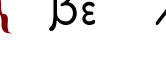
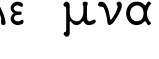
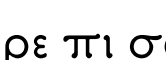
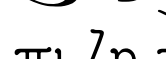
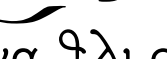
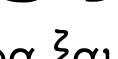
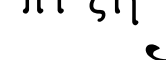
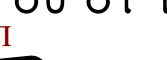
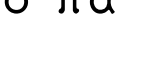
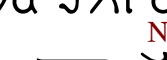
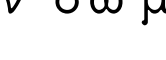
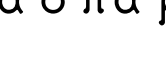
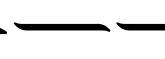
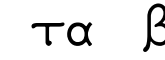
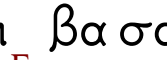
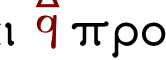
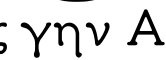
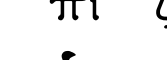
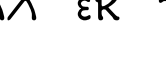
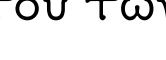
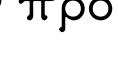
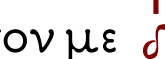
Γ Ν
 Γ Γ **Γ**ε την α γνην σε την Παρ θε νον και α σπι
 Γ λον Γ μο νην φε ρω χ λ τει χος α προ σμα χη
 Π Γ Π
 τον κα τα φυ γην σκε πην κρα ται αν Γ ο πλον
 Ν
 σω τη ρι ι ας π η μη με πα ρι δης τον α σω
 Γ Π Γ
 τον Γ ελ πις α πηλ πι σμε νων Γ α σθε νων
 χ λ
 συμμα χι α λ θλι βο με νων χα ρα και αν τι
 λη ψις Γ
 Ν Γ
 Γ **Γ**και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
 των αι ω νων α μην Γ
 Γ Ν
 Γ **Γ**Πως ε ζει πειν σου κατ α ζι αν δυ νη σο
 Γ
 Γ **Γ**μαι Γ τους α με τρους χ λ οι κτιρ μους ω Δε

σποινα τους την ε μην παν το τε ψυ χην ^Γδαι
^Ννωσ πυ ρου με ε νην ^Πως υ δωρ πε ρι δρο
^Γσι σαν τας ^Γαλλ ω της σης προ νοι ας ^Γκαι της
^Χευ ερ γε σι ας ^Χης α φθo νως αυ τος πα
^Γρα πη λαι σα ^Γ

Ὡς ἔστι.

Ἵνα πὶ με ἀπώσω.

^Γ^Ν
^Γ^Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον
^Γ^Μ^Γ
^Γ^Ευ χα ρι στως βο ω σοι χαι ρε Μη τρο
^Γπα ρθε νε χαι ρε Θε ο νυμ φε ^Γχαι ρε θει α σκε
^Γπη χαι ρε ο πλον και τει χος α πορ θη τον ^Γ

^Π ^N
 χαι ρε προ στα σι α ^Δ και βο η θε ε και σω
^Γ ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ
 τη ρι α ^Γ των εις σε προσ τρε χον των εκ πι
^Γ ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ
 στε ως ^Γ ^Γ ^N ^N ^N ^N
^Γ ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ
^Γ ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ
 η μας ^Γ ^M ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ
^Γ ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ
^Γ ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ
^Γ ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ
^Γ ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ
^Γ ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ
^Γ ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ
^Π ^Π ^Π ^Π ^Π ^Π ^Π
^Π ^Π ^Π ^Π ^Π ^Π ^Π
^Π ^Π ^Π ^Π ^Π ^Π ^Π
^Π ^Π ^Π ^Π ^Π ^Π ^Π
^Π ^Π ^Π ^Π ^Π ^Π ^Π
^Π ^Π ^Π ^Π ^Π ^Π ^Π
^Π ^Π ^Π ^Π ^Π ^Π ^Π
^Π ^Π ^Π ^Π ^Π ^Π ^Π
^Π ^Π ^Π ^Π ^Π ^Π ^Π
 φ θ α σ α σ α σω σον με ^Γ

Ὄ ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω
 Πνευ μα τι
 Ἄ πο πα σης α να γκης θλι ψε ως και
 νο σου και βλα βης με λυ τρωσαι και τη ση δυ
 να μει εν τη σκε πη σου φυ λα ζον α τρω τον
 εκ παν τος κιν δυ νου και εξ εχ θρω ων των
 πο λε μουν των και μι σουν των με Κο ρη πα
 νυ μνη τε
 Κα νυν και α ει και εις τους αι ω νας
 των αι ω νων α μην
 Τι σοι δω ρον προ σα ζω της ευ χα

ρι στι ας ανθων περα πη λαι σα των σων δω
 ρη μα των και της σης α με τρη του χρη στο
 τη τοι γαρουν δο ξα ζω υ μνο λο γω
 ω και με γα λυνω σου την α μετρον προς με
 συμ παθει αν

Ωδὴς'.

Τὴν δέξιν.

Γ Ν
 ρ Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον
 η μας
 Γ Ν Γ Χ Ν Γ Χ
 ρ Τ α νε ε ε φη των λυ πη ρων ε
 κα λυ ψαν Δ την α θλι αν μου ψυ χη ην και
 καρ δι αν γ και σκο τα σμον εμ ποι ου σι μοι

Κο ρη ^χαλλ η γεν νη σα σα φως το α προ σι
 τον ^Γα ^Δπε λα σον ταυ τα μα κραν ^Γτη εμ πνευ
 σει της θει ας πρε σβει ας σου ^Γ
^ΓΥ ^Νπε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον
 η μας ^Γ
^ΓΠ ^Να ρα α α κλη η σιν ^χεν ταις θλι ψε σιν
 οι οι ^Δδα ^Νκαι των νο σων ^Πι α τρο ον
 σε ^Νγι νω σκω ^γκαι παν τε λη συν τρι μ μον
 του θα να του ^χκαι πο τα μον της ζω ης α
 νε ζαν τλη τον ^Γκαι παν των των εν συμ φο ραις ^Δ
^Γτα χι νην και ο ζει αν αν τι λη ψιν ^Γ

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω
 Πνευματι
 Ουκρυψυπτωωσου τονβυθοντουε
 λεους και τηνβρυσιν των απειειρων θαν
 ματων και τηνπηγην τηναεναον
 οντως της προς εμε συμπαθειας σου Δε
 σποινα αλλα πασιν ομολογω και βο
 ω και κηρυττω και φθεγγομαι
 και νυν και ει και εις τους αιωνας
 των αιωνων αμην
 Εκρυψυκλωωσαν και του βιου με

ζα λαι^Δ ω σπερ με λισσαι κη ρι ι ον Παρθε
 νε^ν και την ε μην κα τα σχουσαι καρ δι
 αν^κ κα τα τι τρω σκου σι βε λει των
 θλι ψε ων^Γ αλλ ευ ροι μι σε βο η θον^Δ και
 δι ωκτην και ρυστην Παναχραν τε^Γ
 α α α σω ω ω σον^κ α πο κιν
 δυ νων τους δου λους σου Θε ο το ο κε^Δ ο
 τι παντες με τα Θε ον εις σε καταφευ γο μεν^ν
 ως αρ ρη κτον τειχος και προ ο στα σι αν^Γ
 α α χρα α αν τε^κ η δι α λο
 γου τον Λο γον α νερ μη νε ευ τως^Δ επ ε

σχα των των η με ρων τε κου σα δυ σω πη σον
 ως ε χου σα μη τρι κην παρ ρη σι ι α α α
 αν

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ Χορός ἐν ἐκάστη δεήσει ψάλλει τὸ·
 Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Κοντάκιον.

Ἦχος Δι

Προ στα σι α των Χρι στι α νων α κα
 ται σχυν τε με σι τει α προς τον Ποι η

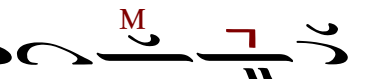
την α με τα θε τε ⁶ μη πα ρι δης α μαρ τω
 λων δε η σε ων φω νας ^Δ αλ λα προ φθα σον ως
 α γα θη ^Δ εις την βο η θει αν η μων
 των πι στως κραυ γα ζον των σοι ⁶ τα χυ νον
 εις πρε σβει αν ^Δ και σπευ σον εις ι κε σι αν
^Δ η προ στα τευ ου σα α ει ^{ζ'} Θε ο
^B το κε των τι μων των σε ⁶

Καὶ εὐθὺς τὸ προκείμενον.

^χ ⁶ ^λ ^Δ Μνη σθη σομαι του ο νο μα τος σου εν
^B πα ση γε νε α και γε νε α (δίζ)
⁶ ^λ

^χ ^Δ ^λ Στίχ. Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἵδε, καὶ
 κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου,

καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

^Π ^Δ ^Δ
 Του ο νο μα τος σου μνησθη σο μαι ^{ζ'} εν
^Μ ^Γ ^Δ
 πα ση γε νε α και γε νε α α α

Ὁ Διάκονος ἢ ὁ Ἱερεὺς.

Καὶ ὑπέρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Ὁ Χορὸς. **Κ**ύριε, ἐλέησον (ἐκ γ' χῡμα).

Ὁ Ἱερεὺς: **Γ**οφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου. **Ε**ἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Χορὸς. **Κ**αὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ Ἱερεὺς: **Ε**κ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα, Πρόσχωμεν.

Ὁ Χορὸς: **Δ**όξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Ἱερεὺς.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά, γυνή δέ τις, ὀνόματι Μάρθα, ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. Καὶ τῇδε

ἦν ἀδελφή, καλουμένη Μαρία, ἥ καὶ παρακαθήσασα παρά τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, ἤκουε τῶν λόγων αὐτοῦ ἡ δὲ Μάρθα περισπᾶτο περὶ πολλὴν διακονίαν, ἐπιστᾶσα δὲ εἶπε· Κύριε, οὐ μέλει σοι, ὅτι ἡ ἀδελφή μου μόνην με κατέλιπε διακονεῖν; εἰπὲ οὖν αὐτῇ ἵνα μοι συναντιλάβηται. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ· Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾷς καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλὰ, ἐνὸς δέ ἐστι χρεία. Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἣτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα, ἐπάρασά τις γυνὴ φωνὴν ἐκ τοῦ ὄχλου εἶπεν αὐτῷ· Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε καὶ μαστοί, οὓς ἐθήλασας. Αὐτὸς δὲ εἶπε· Μενοῦν γε, μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ φυλάσσοντες αὐτόν.

Ὁ Χορὸς: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἦχος Δι

πληθύν^ντων ἐμὼν ἐγκλημάτων^Δ

^ΔΚαὶ νῦν καὶ αἰ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας

τῶν αἰῶνων ἀμην^Δ ^Ταῖς τῆς Θεοτοκου

πρεσβείαις Ἐλεήμον^Δ ἐξαλείψοντά

πληθύν^ντων ἐμὼν ἐγκλημάτων^Δ

^χ^Μ^Δ ^Ελεήσον με ὁ Θεός^Δ κατὰ

το μέγα ἐλεός σου^Δ καὶ κατὰ το

πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου^Δ ἐξαλείψον⁺

τὸ ἀνομήματόν^Δ

^χ^Δ ^Μὴ κατὰ πίστewσής με^Δ ἀνθρῶπι

νῆ προστασία^Δ Παναγία Δεσποινα

^Δ αλ λα δε ζαι δε η σιν του ι κε του σου ⁶
^Δ θλι ψις γα αρ ε χει με ^Δ φε ε ρειν ου
 δυ να μαι ^Δ των δαι μο ο νων τα το ζευ μα
 τα ^Δ σκε πην ου κε κτη μαι ^Δ ου δε που προ
 σφυ γω ο α θλιος ⁶ παν το θεν πο λε μου
 με νος ^Δ και πα ρα μυ θι αν ουκ ε χω πλην
^Μ σου ⁶ Δε σποι να του κο σμου ελ πις και προ
 στα σι α των πιστων ^Δ μη μου πα ρι δης
 την δε η σιν ^Δ το συμ φε ρον ποι η σοον ⁶

Ἐπερα Θεοτοκία.

^Μ ^Δ
⁶ Ου δεις προ στρε χων

επι σοι ^Δκα τη σχυμ με νος α πο σου εκ
 πορευ ε ται α γνη Παρ θε νε Θε ε ο το κε ⁶
^Mαλλ αι τει ται την χα ριν και λαμ βα νει το δω
 ρη μα ^Δπρος το συμ φε ρον της αι τη σε
 ω ω ως ⁶

⁶ ^ΔΜε τα βο λη των θλι βο με ε ε ε
 νων ^χα παλ λα γη των α σθε νουν των υ υ
 παρ χου σα ^ΔΘε ο το κε Παρ θε νε ⁶σω ζε
 πολιν και λα ον ^Δτων πο λε μου με νων η η
 ει ρη νη ^Δτων χει μα ζο με νων η η γα λη νη
⁶η μο νη προ στα σι α των πι στω ω

ς

ων

Δ

Ὁ Ἱερεὺς: **Γ**ῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου...

Ὁ Χορὸς: **Κ**ύριε, ἐλέησον (ιβ').

Ὁ Ἱερεὺς. **Ε**λέει καὶ οἰκτιρμοῖς...

Ὁ Χορὸς: **Λ**μήν.

Ὡδὴ ζ'.

Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Ἦχος λ' ᾠδὴ Νη

χ^N **Υ** πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον

ς

η μας

φ^N **Φ**ως η τε κου σα Θε ο το κε **Δ**σκο τι

σθεν τα με νυ κτι αμαρ τη μα των **ν** φω τα

γω ω γη σον συ φω τος ου σα δο χει ον **Δ**

το κα θα ρον και α α μω ω μον ^Π ^Δ ι να
^N
 πο θω σε δο ζα ζω ^ν ^Δ
^N
^ν ^Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον
 η μας ^ν ^Δ
^N
^ν ^Δ ^Ε κε πη γε νου και προ στα σι α ^Δ ^Δ και αν
 τι λη ψις και καυ χη μα Παρ θε νε ^ν ^Δ γυ μνω
^Δ
 θε εν τι μοι νυν α πα σης βο η θει ας ^Δ ^Δ
^Π
 α βο η θη των δυ υ να α μις ^Δ ^Δ και ελ
^N
 πις α πη λ πι σ με νων ^ν ^Δ
^N
^ν ^Δ ^Δ ο ζα Πα τρι ι και Υι ω ^Δ ^Δ και Α
 γι ω Πνευ μα τι ^ν ^Δ

Ὁ λη ψυ χη και δι α νοι α και καρ
 δι α σε και χει λεσι δο ζα ζω α πο λα
 αυ σας των σων με γα λων χα ρι σμα των
 αλλ ω της σης χρη στο ο τη ητος και α
 πει ρων σου θ αυ μα των

Και νυ υν και α ει και εις τους αι
 ω νας των αι ω ω νων α μην

Βλε ψον ι λε ω ομ μα τι σου και ε
 πι σκε ψαι την κα κω σιν ην ε χω και δει
 νω ων συμ φο ρων και βλα βης και κιν δυ νων
 και πει ρα σμων με λυ υ τρω ωσαι α με

^N
 τρη τω σου ε λε ει ^ν

Ὡδὴ ἡ' .
 Τὸν ἐν ὄρει ἁγίῳ δοξασθέντα.

^N
^ν ^Y πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω
 σον η μας ^ν

^N
^ν ^Δ α σπλαγχνα ε λε ους σου Παρ θε
 νε ^Δ μη πα ρι δης σε μνη πον του με νον με σα
 λω ⁺ βι ω τι κων κυ μα των ^ν αλ λα δι
 δου μοι χει ρα βο η θει ας ^Δ κα τα πο νου
 με ε νω ⁺ κα κω σε σι του βι ου ^ν

^N
^ν ^Y πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω

σονη μας

Πε ρι στα α σεις και θ λι ψεις και α να γ

και ευ ρο σα αν με Α γνη και συμ φο ραι

του βι ου και πει ρα σμοι με παν το θεν ε

κυ κλω σαν α λ λα προ στη θι μοι και αν

τι λα βου μου τη κρα ται α σου σκε πη

Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α

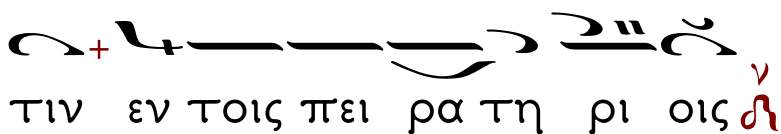
γι ω Πνευ μα τι

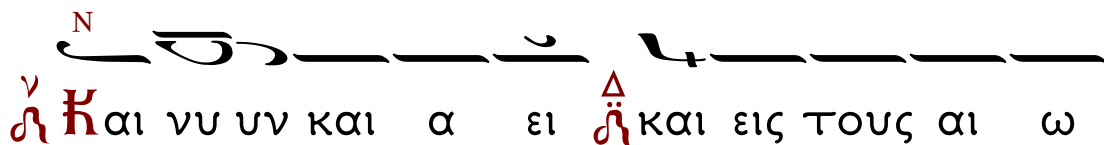
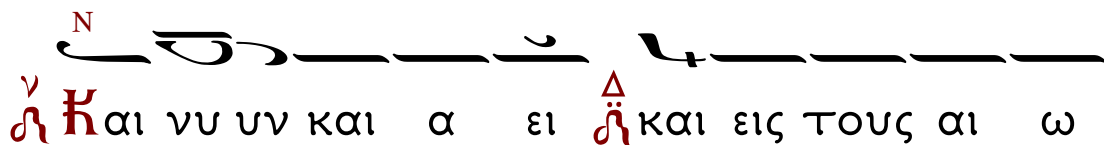
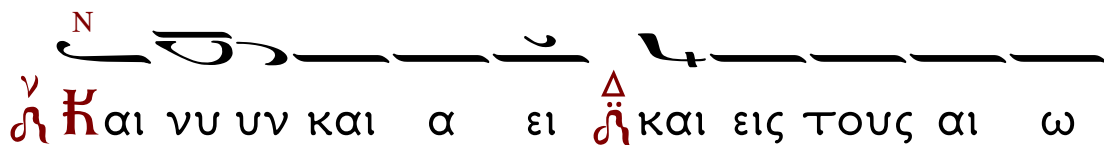
Εν ταις ζα α λαις ε φευ ρον σε λι με

να εν ταις λυ παις χα ραν και ευ φρο συ νην

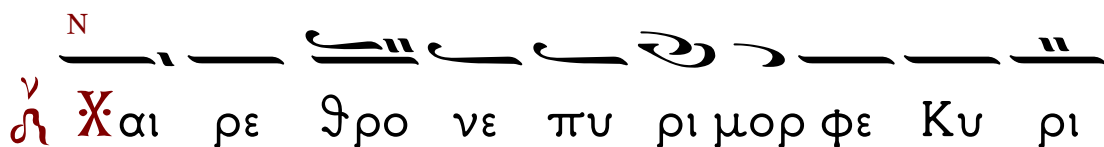
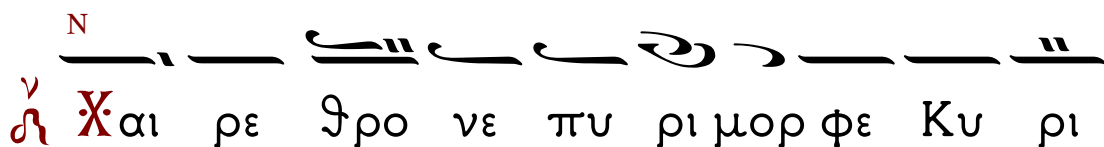
και εν ταις νο σοις τα χι νην βο η θει αν

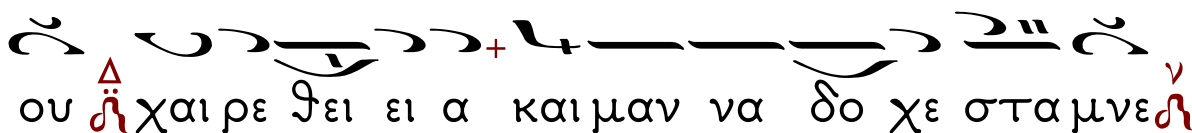
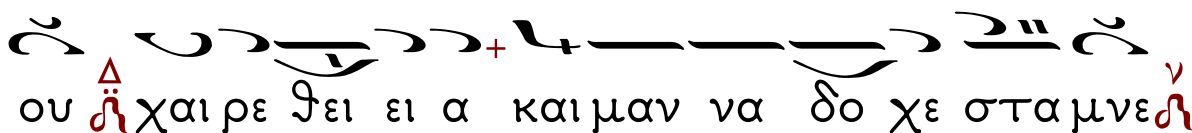
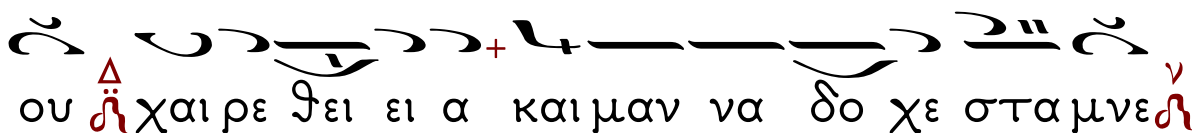
καὶ ἐν τοῖς κιν δὺ υ νοι οἰς ρυ στὶν καὶ προ στα

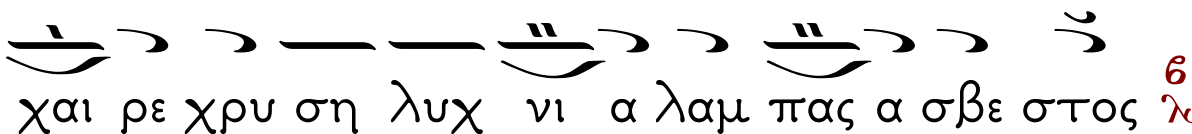
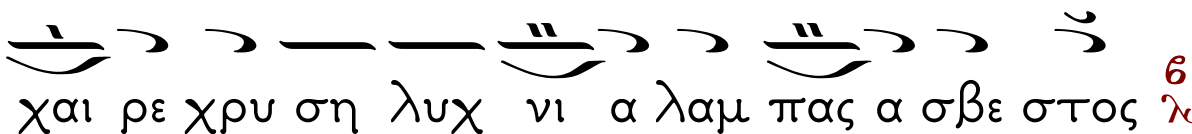
τὶν ἐν τοῖς πει ρα τη ρι οἰς ^ν

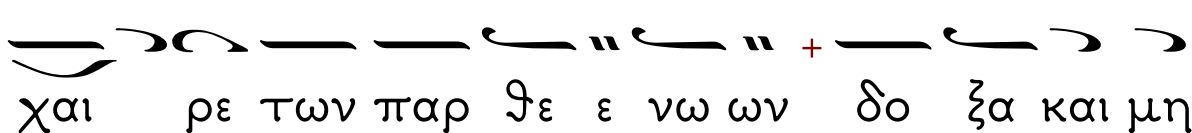
^N ^ν καὶ νυ υν καὶ α εἰ ^Δ καὶ εἰς τοὺς αἰ ω

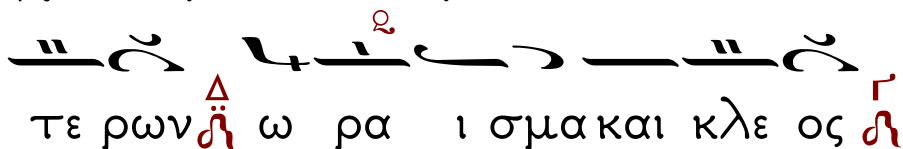
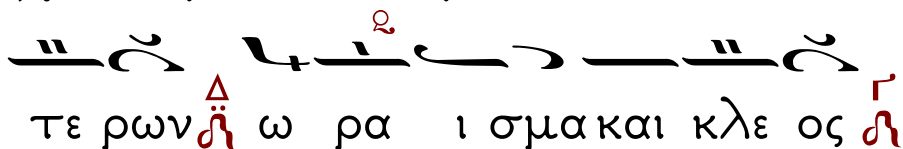
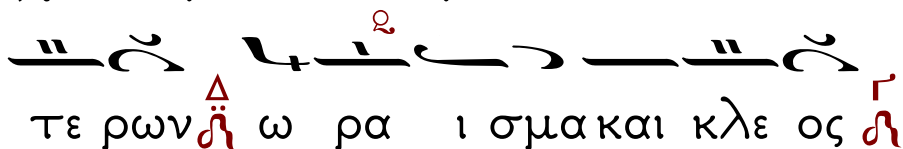
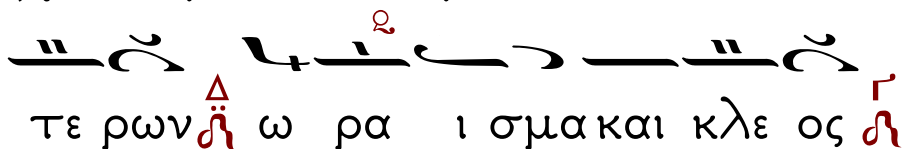
⁺ νας τῶν αἰ ω ω νων α μὴν ^ν

^N ^ν καὶ ρε θρο νε πυ ρι μορ φε Κυ ρι

 ^Δ χαίρε θει εἰ α καί μαν να δο χε στα μνε ^ν

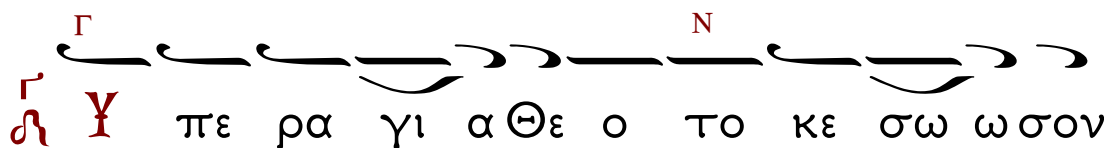
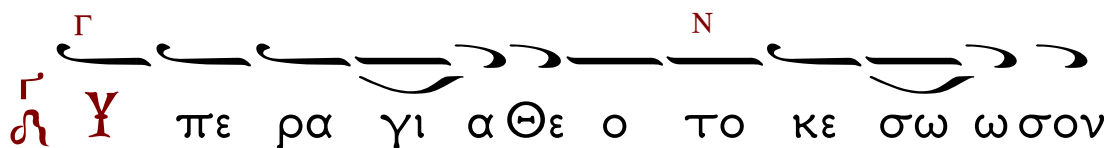
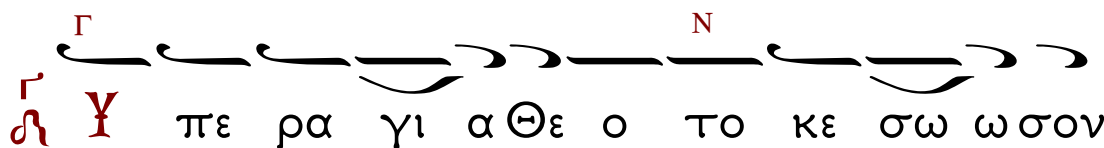
 χαίρε χρυ ση λυχ νι α λαμ πας α σβε στος ⁶

 χαί ρε τῶν παρ θε ε νω ων δο ζα καὶ μὴ

 ^Δ τε ρων ^Δ ω ρα ἰ σμα καὶ κλε ος ^Γ

Ὡδὴ θ'.

Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

^Γ ^ν ^Γ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας
 Προς τι να κα τα φυγω αλληνη Α γνη
 που προσ δρα μω λοι πον και σω θη σομαι
 πο ρευ θω ποι αν δε ε φευ ρω κα τα φυ γην
 ποι αν θερ μην αν τι λη ψιν ποι ον εν
 ταις θλι ι ψεσι βο η θον εις σε μο νην
 ελ πι ζω εις σε ε μο νην καυ χωμαι και ε
 πι σε θαρ ρων κα τε φυ γον
 Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον
 η μας
 Ουκ ε στιν α ρι θμη σα σθαι δυ να

τον με γα λει α τα σα Θε ο νυμ φευ τε και
τον βυ θον τον α νε ξε ρευ νη τον ε χει
πειν των υ περ νουν θ αυ μα των σου των τε
τε λε σμε ε νων δι η νε κως τοις πο θω
σε τι μω σι και πι ι στει προ σκυ νου σιν
ως α λη θη Θε ου λο χευ τρι αν
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω
Πνευ μα τι
Εν υ μνοις ευ χα ρισ τοις δο ξο λο γω
και γε ραι ρω το α με τρον ε λε ος και
την πολ λην δυ να μιν σου πα σιν ο μο λο γω

και τας ευ ερ γε σι ας σου ^Δας υ πε ρε
 κε ε νω σας εις ε με ^Γκη ρυτ τω με
 γα λυ νω ^Δψυ χη η τε και καρ δι α ^Γκαι λο
 γι σμω και γλωσ ση παν το τε ^Γ
^Γκαι νυν και α ει και εις τους αι ω νας
 των αι ω νων α μην ^Γ
^Γτην δε η σιν μου δε ζαι την πε νι χραν
^Γκαι κλαυ θμον μη πα ρι δης και δα κρυ α ^Δκαι
 στε να γ μον ^Δαλλ αν τι λα βου μου ως α γα
 θη ^Γκαι τας αι τη σεις πλη ρω σον ^Δδυ να
 σαι γαρ πα αν τα ως παν σθε νους ^ΓΔε

Καὶ θυμιᾷ ὁ Ἱερεὺς τὸ Θυσιαστήριον καὶ τὸν Λαόν ἢ τὸν οἶκον ὅπου ψάλλεται ἡ Παράκλησις, καὶ ἡμεῖς ψάλλομεν τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια.

^Π ^Ν ^Γ
 Ἀ Ἦ ν η υ ψ η λ ο τε ρ α ν τ ω ν ο υ ρ α ν ω ν Ἀ
 και κα θ α ρ ω τε ρ α ν λ α μ π η δ ο ν ω ν η λ ι α
 κ ω ν Ἀ τ η ν λ υ τ ρ ω σ α με ν η ν η μ α ς ε κ τ η ς
 κα τ α ρ α ς Ἀ τ η ν Δ ε σ π ο ι ν α ν τ ο υ κ ο ο σ μ ο υ Ἀ
 υ μ ν ο ι ς τ ι μ η σ ω μ ε ν Ἀ
 Ἀ Ἰ πο τ ω ν π ο λ λ ω ν μ ο υ α μ α ρ τ ι ω ν Ἀ α
 σ θ ε ν ε ι τ ο σ ω μ α α σ θ ε ν ε ι μ ο υ κ α ι η ψ υ χ η
 Ἀ π ρ ο ς σ ε κ α τ α φ ε υ γ ω τ η ν Κ ε χ α ρ ι τ ω
 με ν η ν Ἀ ε λ π ι ς α π η λ π ι σ μ ε ε ν ω ν Ἀ σ υ μ ο ι

βο η θησον

βο η θησον

Δε σποι να και Μη η τηρ του Λυ τρω του

Δε σποι να και Μη η τηρ του Λυ τρω του

δε ζαι πα ρα κλη σεις α να ζι ων σων ι

δε ζαι πα ρα κλη σεις α να ζι ων σων ι

κε των ι να με σι τευ σης προς τον εκ

κε των ι να με σι τευ σης προς τον εκ

σου τε χθεν τα ω Δε σποι να του κο ο

σου τε χθεν τα ω Δε σποι να του κο ο

σμου γε νου με σι τρια

σμου γε νου με σι τρια

Ψαλ λο μεν προ θυ μως σοι την ω δην

Ψαλ λο μεν προ θυ μως σοι την ω δην

νυν τη πα νυ μνη τω Θε ο το κω χαρ μο

νυν τη πα νυ μνη τω Θε ο το κω χαρ μο

νι κως με τα του Προ δρο μου και παν των

νι κως με τα του Προ δρο μου και παν των

των Α γι ων δυ σω πει Θε ο το ο κε

των Α γι ων δυ σω πει Θε ο το ο κε

του οι κτει ρη η σαι η μας

του οι κτει ρη η σαι η μας

^Γ ^Γ ^Ν ^Γ
^Γ ^Γ ^Ν ^Γ
 λα λα τα χει λη των α σε βων ^Γ
^Π
 των μη προ σκυ νουν των την ει κο να σου
^Γ ^Ν ^Γ
 την σε πτην ^Γ την ι στο ρη θει σαν υ πο
^Ν ^Γ
 του Α πο στο λου ^Χ Λου κα ι ε ρω τα α
^Ν ^Γ
 του ^Δ την Ο δη γη η τρι αν ^Γ

Τὸ Μεγαλυνάριον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ὁ Ἀναγνώστης.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (γ')

Δόξα. Καὶ νῦν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς· Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν· Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν· Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεί καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Εἶτα ψάλλομεν τὸ προβλεπόμενον ὑπὸ τοῦ τυπικοῦ
Ἀπολυτίκιον.

ᾠδὴ Γα

Με τε μορφω ὦ θης εν τω ο ρει Χρι

στε ε ο Θε ος δει ζας τοις Μα θη ταις σου την

δο ζαν σου κα θως η δυ ναν το λαμ ψον και η

μιν τοις αμαρτω λοις το φως σου το α ι δι

ον πρε σβει αις της Θε ο το κου φω το δο

τα δο ο ζα α σοι (Υ')

Τὸ τρίτον. δο ζα σοι οι οι οι οι οι οι

οι

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ.

Ὁ Ἱερεὺς· **Γ**οφία·

Ὁ Ἀναγνώστης· **Ε**ὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεὺς· Ὁ ὢν εὐλογητός Χριστός ὁ Θεός ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης· Ἀμήν. **Γ**τερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν καὶ ἁμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ μονῇ, ἢ χώρα, ἢ τῇ νήσῳ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης· **Τ**ὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ Ἱερεὺς· **Δ**όξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα Σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης· **Δ**όξα... **Κ**αὶ νῦν..., **Κ**ύριε ἐλέησον (γ'), **Π**άτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεὺς· **Χ**ριστός ὁ ἀληθινός Θεός ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας Αὐτοῦ Μητρός, δυνάμει τοῦ

τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν
τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἁσωμάτων,
ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου
Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων,
ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν
ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν
όσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, (τοῦ Ναοῦ)
τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ
καὶ Ἄννης, (τῆς ἡμέρας) καὶ πάντων τῶν Ἁγίων,
ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ
φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Κατὰ τὴν περιόδον τοῦ Δεκαπενταυγούστου ψάλλονται, τὰ
ἐπόμενα

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Ἦχος ὕ Γα^ϕ

Ἦ^χ ^N πο στολοι εκ πε ρα α τω ω
 ωων^ν ^Γ συ να θροι σθεν τε ες εν θα α δε ^Γ
 Γεθ ση μα νη τω χω ρι ι ω ω ω ω^ν ^Γ κη δευ
 σα τε μου ου το σω ω μα ^Γ και συ
 Υι υι ε ε και αι αι Θε ε ε ε ε ε μου ου
 πα ρα λα βε μου ου το πνε ε ευ μα ^Γ
^M ^Γ ^Π ^N ^ν
^Γ ^Γ ^Π ^Γ ^ν
 των θλι βο με νων η η χα ρα ^Γ χρι στι
 α νων η προ στα α τι ι ι ις ^ν Παρ θε νε
 Μη τη ηρ Κυ ρι ι ου ^Γ αν τι λα α

βου ου μου ου ου και ρυ υ υ υ σαι αι των
 αι ω νι ω ων βα σα α νων
 και σε με σι τρι αν ε ε χω ω ω ω
 προς τον φι λαν θρωω πο ον Θε ον μη
 μου ε λεγ ζη τας πρα α ζει ει ει εις ε νω
 πι ον τω ων Αγ γε ε λων πα ρα
 κα α λω ω σε ε ε Παρ θε ε ε ε ε νε ε
 βο η θη σον μοι εν τα α α χει
 χρυ σο πλο κω τα τε πυ υρ γε ε ε ε
 και δω δε κα τει ει χε πο ο λης η
 λι ο στα λα κτε θρο ο νε ε ε ε κα θε

δρα του Βα α σι λε ε ως ἤ α κα
τα α νο ο η η η τον θ α α αυ μα α
πως γα λου χεις το ον Δεσπο ο ο τη η
η η η η ην ἤ

Ὁ Ἱερεὺς: Δι' εὐχῶν τῶν Ἀγίων Πατέρων
ἡμῶν Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ
σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια

ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»

τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου

www.melodos.com

ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.